

[Rytter.]

Grundlovens Bestemmelse om dette Punkt er jo temmelig klar; den lyder saaledes:

„Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer maa, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, alene ske efter en Retskendelse.“

Det Princip er altsaa slaaet fast i Grundloven, at Boligen skal være beskyttet. Dog staar der, at Undersøgelser kan finde Sted efter en Retskendelse. Det vil med andre Ord sige, at Myndighederne maa have Lov til at gribe ind efter en forudgaaende Retskendelse og i visse paatrængende Tilfælde med en Retskendelse bagefter. Men en Retskendelse skal der til, det er Grundlovens Bud. Den er som Regel forudgaaende, men kan ogsaa være efterfølgende.

Det er Grundlovens Princip, som her er slaaet fast. Lad os saa se, hvordan den almindelige Lovgivning stiller sig til disse Spørgsmaal. Ministeren var med Rette inde paa Spørgsmaalet om Ransagning og om Aabning af Breve.

Jeg skal først omtale Ransagning. Herom findes de almindelige Regler i Retsplejelovens § 758, som ogsaa den højtærede Justitsminister omtalte. Hovedregelen er den, at der af Hensyn til Borgernes Sikkerhed kræves en Retskendelse, men i visse Tilfælde kan der dog foretages Ransagning uden Retskendelse paa Steder, hvor der er let tilgængelig Adgang for alle, og hvor der altsaa ikke er Tale om Hjemmets Fred, f. Eks. paa Restaurationer. Endvidere i visse Lokaler, der staar særlig under Politiets Tilsyn, og desuden f. Eks. i Pantelaanerforretninger. I andre Tilfælde kan man kun foretage Indgreb uden foregaaende Retskendelse under Forudsætning af, at der er Tale om en Forbrydelse og der er øjensynlig Fare for, at Øjemedet med Ransagningen blev forspildt, hvis man først skulde indhente denne Retskendelse. Selv i disse Tilfælde, hvor man paa Forhaand maa sige, at det er rigtigt, at Politiet har Ret til at foretage Ransagning, skal det imidlertid have en Retskendelse, og den skal det have inden 24 Timer. For at der ikke skal være nogen Tvivl om Spørgsmaalet om Ransagning, vil jeg tillade mig at læse § 758 op for at vise, at Retskendelsen er Hovedregelen; der gøres visse Undtagelser, men selv ved disse Undtagelser skal man have en Afgørelse ved Retten bagefter, og man skal have den inden en vis Tid. Bestemmelsen lyder saaledes:

„Ransagning, hvori den, hos hvem den skal iværksættes, ikke udtrykkelig samtykker, kan som Regel kun finde Sted ifølge Retskendelse.

Uden foregaaende Retskendelse kan Ransagning, være sig hos Sigtede eller Andenmand, foretages af Politiet:

1) i de Tilfælde, der omhandles i foregaaende Paragraf“

— det er de Tilfælde, jeg nævnte, f. Eks. i Restaurationer —

„2) naar de Betingelser foreligger, som er angivne i § 756, 1. og 2. a. og b., og der er øjensynlig Fare for, at Øjemedet med Ransagningen vilde forspildes, hvis Retskendelse skulde afventes.

Har Ransagning uden Retskendelse fundet Sted hos en mistænkt, imod hvem Forfølgning ikke tidligere var begyndt, skal Beretning derom indgives til Retten inden 24 Timer.“

Jeg gaar saa over til Spørgsmaalet om Breve, § 750, som ogsaa Ministeren var inde paa. Ogsaa med Hensyn til Breve er det Hovedregelen, at man skal have en Retskendelse, og der er strenge Betingelser for, at man kan faa en Retskendelse. Det er en Forudsætning, at der er Tale om en sigtet, det er en Forudsætning, at der er Tale om en Forbrydelse, oven i Købet en Forbrydelse, der forfølges af Statsadvokaten, det skal være sandsynligt, at Beslaglæggelsen er gavnlig for Opklaringen, og selv i det Tilfælde kan man ikke forlange den, naar der er Tale om Breve, som veksles mellem den sigtede og hans Forsvarer. I paatrængende Tilfælde overlader man til Politiet at foretage det, men selv i saa Fald skal man bagefter have en Retskendelse, og man kan ikke foretage dette Indgreb over for Postvæsenet for et længere Tidsrum end 3 Dage. Man vil altsaa se, at her er det endnu strengere end ved Ransagning; og dog skulde man ogsaa ved Ransagning have en Retskendelse inden en vis Tid.

Jeg vil ogsaa tillade mig at læse § 750 op, for at man kan have klart for Øje, hvad det er, det drejer sig om.

„Breve og andre Forsendelser, som er rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra Sigtede, kan det ved Rettens Kendelse paalægges Postvæsenet at tilbageholde og udlevere til Retten, naar Sigtelsen angaar en Forbrydelse, som det efter Lovens almindelige Regel tilkommer Statsadvokaten at forfølge, og Omstændighederne gør det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagne